

ВЕДЕНИЕ УСПЕХО, И СЪ РАЗМѢНЕНІЕ-ТО МУ ИЗОБРАЖАЛИ ПРВЫ-ТЫ
ТѢХНЫ ТРѢГОВІСКИ СНОШЕНІА МЕЖДУ ТѢХЪ И МЕЖДУ БЛІЗОСТІДНЫ-ТЫ
НАРОДЫ. ПРИНУЖДЕНІ ДА ПЛАВАТЬ ПО МОРЕ-ТО И ЗАЧТО-ТО НЕ ИМА-
ЛИ ДРУГО ЕРѢДСТВО ДА ПОЛУЧАТЬ ПОТРѢБНЫ-ТЫ СИ, ТІЛ ВЛОПО-
ЛУЧИН ВѢЖАЦІ ВЗЕЛИ НА РАЦІ-ТЕ СИ ВІНЧКЫ-ТЫ ТРѢГОВІСКИ СНОШЕ-
НІА МЕЖДУ ДВѢ-ТЫ КРАЙМОРІА У ЯДРІАТИЧЕСКИЙ ЗАЛИВ. СЛѢДЪ
МАЛКО ВѢКОВЕ ХОРУГВА-ТА (ПАНТЕР-ТА) СЕЛАТГО МАРКА РАЗВА-
ВАЛАСЯ ПО ВІНЧКО-ТО СРѢДНІЕ МОРЕ, ВЕНЕЦІАНСКИ-ТЫ ФЛОТИ
ПРАВИЛИ ЗАВЛАДІНІА, А РЕПУБЛІКА-ТА СОСТАВЛЯЛА БОГАТЫ КОЛОНІИ,
И РАСПРОСТИРОЛА ТРѢГОВІСКИ-ТЫ СИ СНОШЕНІА ПО ВІНЧКЫ-ТЫ МОРЕ-ТА
И ПО ВІНЧКЫ-ТЫ СУШЫ. ОКОЛО НАЧАЛЛО-ТО НА XV-Й ВѢКУ ТРѢГОВІ-
КО-ТО ВЕНЕЦІАНСКО БЛАГОДЕІСТВІЕ БЫЛО ДОСТИГНУЛО ДО НАЙ-ВЫ-
СОКІ СТЬПЕНЬ, И ВЕНЕЦІЇ СТАНАЛА ПРѢДМЕТЪ НА СРѢВНОВАНІЕ ЗА ВІНЧ-
КЫ-ТЫ ЄВРОПЕЙСКИ НАРОДЫ. СРѢВНОВАТЕЛИИ-ТИ ПОГРЫЖВАЛИ ОТЪ
ЯНЕСТИЧЕСКО-ТО СВѢДНІЕНІЕ НЕ ІСТИНІИ НИКАКѢ ТРѢГОВІСКО-ТО И
ПРѢВОСХОДСТВО; ИЗ ИСПОСАТЬ ГЛУЧКИ ОТЪ ПО-ГОЛІМІЖ СІЛЖ ПРОМІ-
НІХ СНОШЕНІЙ-ТА МЕЖДУ НАРОДЫ ТЫ, И ВЕНЕЦІЈ КАТО НЕ МОЖИЛА
ДА ПРѢДВАРИ ДА СА ПОЛЗУКА ОТЪ НОВЫ-ТЫ ОТКРЫТІА, ОСТАЛА НА-
ЗАДЪ ОТЪ НОВЫЙ ТРѢГОВІСКИЙ УСПЕХЪ. ПОРТОГАЛЦИ-ТИ, НАЙ-ІСКУСИИ
МОРЕПЛАВАТЕЛИ ВЪ ОНЫА ВРѢМЕНА, ПОСІТНІХ ТІН НАЙ-НАПРѢДЪ ВѢ-
СТОЧНИК-ТѢ ИНДІЙ И КАВЕДОХЖ ПРѢЗЗ ПРАВЫЙ ПАТЬ ВЪ ЄВРОПЖ
БОГАТЫ-ТЫ ПРОІЗВЕДЕВІА ОТЪ ВѢТОВА, И СИ ДАВАХЖ СЪ ПО-ЄВТИНІХ
ЦІБІХ, ЗАЧТО-ТО ВЕНЕЦІАНЦИ-ТИ ГЫ ПРѢВОЗИЛИ ПО СУХО И СЪ МНО-
ГО РАЗНОСКЫ ДО КРАЙМОСКИ-ТЫ ЕГІПЕТСКИ И СРІЙСКИ ГРАДОВЕ. ВЕ-
НЕЦІАНЦИ-ТИ КАТО ИЗГУБИЛИ ТАКО МОРИКЖ-ТѢ СИ ТРѢГОВІЙ, ПОСТА-
РАЛИСЯ СЪ УСІВРЪШЕІСТВОВАНІЕ ТѢХНЫ-ТЫ ҮЖКОДІЛІА ДА СА ОВЕЗ-
ВРѢДАТЬ, И НАНСТИНІЖ ВЕНЕЦІЈ ПОЖИЛАСЯ ВЪ НЕГО ВРѢМЯ ЕДИНІХ
ОТЪ НАЙ-ПРОМЫШЛЕНЫ-ТЫ ГРАДОВЕ, ЗЛАТОТЬКАНН-ТИ, СВІЛАНН-ТИ,
ВАЛАНН-ТИ И ПАМУЧНІ СТОФИ НЕЙНН, АЛ'КАРТВЕНИ-ТИ ПРІУГОТОВЛЕ-
НІА, МЕЖДУ КОН-ТО Е И ИЗКЕСТИЙ ТЕРЖК (thēgiaque, θυριακή),
ЗЛАТИН-ТИ УКРАШЕНІА, ЗЛАТИН-ТИ ИНШКЫ, СВѢЩИ-ТИ ВОСЧАНИ, ОГЛІ-